

Knjižnica

Knjižnica Oddelka za slovenistiko in Oddelka za slavistiko ima za udeležence seminarja ves čas prireditve odprta vrata. Udeleženci si lahko izposojajo knjižnično gradivo za študij in se posvetujejo s knjižničarkami. Vsako leto v času seminarja v knjižnici pripravijo posebno razstavo, s katero udeležencem predstavijo aktualno strokovno literaturo, najboljša in nagrajena dela slovenskega leposlovja ter prevode v tuje jezike. Udeleženci si razstavo ogledajo v okviru lektorskih skupin.

SPREMLJEVALNI PROGRAM

Ogled Ljubljane in vožnja z ladjico po Ljubljani (Ponedeljek, 1. julij, 18.00–20.45, stopnice pred FF)

V sproščenem vzdušju, ki ga ponuja sprehod po Stari Ljubljani, bomo spoznali literarnozgodovinske ali umetnostnozgodovinske značilnosti mesta. Vodenje bo potekalo v slovenščini, skupini pa bosta vodila strokovnjaka in izkušena vodnika mag. Andrej Bartol ter dr. Martina Malešič. Odkrila nam bosta sicer nevidne skrivnosti slovenske prestolnice. Za udeležence z nekoliko slabšim predznanjem slovenščine bo organiziran sprehod po Plečnikovi Ljubljani z vodenjem v angleškem jeziku. Dan bomo zaključili z vožnjo po Ljubljani.

Ljubljana in Tromostovje (vir: <https://www.visitljubljana.com/>)

Mednarodna konferenca *Slovenščina na tujih univerzah – ob 100-letnici Univerze v Ljubljani* (Torek, 2. julij, 14.30–17.30, in sredo, 3. julij, 14.30–17.30, FF, predavalnica 2)

Na dvodnevni mednarodni konferenci z naslovom *Slovenščina na tujih univerzah – ob 100-letnici Univerze v Ljubljani* bo svoje prispevke predstavilo 16 učiteljev in raziskovalcev iz 10 držav (Avstrije, Češke, Hrvaške, Litve, Poljske, Romunije, Rusije, Slovaške, Slovenije in Srbije), ki se pri svojem znanstveno-raziskovalnem in pedagoškem delu na univerzah ter drugih institucijah po svetu posvečajo slovenščini. Prispevki s konference so objavljeni v seminarskem zborniku in na spletni strani <https://centerslo.si/seminar-sjlk/>, podrobnejši program konference pa je objavljen v Vodniku po programu na str. 3 in 5.

Slovesnost ob začetku seminarja z glasbenim nastopom Marka Stabeja (Torek, 2. julij, 20.00–22.00, Mestni muzej)

Na slovesnosti ob začetku seminarja bomo prisluhnili glasbenemu nastopu Marka Stabeja, seminariste in druge goste pa bodo pozdravili visoki predstavniki države, slovenskega glavnega mesta ter Univerze v Ljubljani in Filozofske fakultete.

Dr. Marko Stabej (1965) je redni profesor za slovenski jezik na Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, od 2018 do 2020 tudi oddelčni predstojnik. Bil je dolgoletni predstojnik Centra za slovenščino kot drugi in tuji jezik. Kot lektor je deloval na v Univerzi v Tübingenu, kot gostujoči

Marko Stabej (vir: osebni arhiv Marka Stabeja)

profesor na Univerzi na Dunaju, v Mariboru, Celovcu, Zagrebu in na Univerzi na Primorskem. Raziskuje na področju sodobne in zgodovinske sociolingvistike slovenske jezikovne skupnosti, strokovno deluje na področju uporabnega jezikoslovja. Objavil je knjigi *V družbi z jezikom* (2010) in *Naj gre za jezik* (2017). Že skoraj štirideset let poje in igra klaviature pri bendu Melanholiki in zanje tudi piše pesmi. Na otvoritvi seminarja pa prvič javno nastopi samostojno s klavirjem.

<https://www.slov.si/ucitelji/marko-stabej/>, https://sl.wikipedia.org/wiki/Marko_Stabej

Ogled Vodnikove domačije in gledališke predstave *Ljubljanski vodnik našel Vodnika* (Sreda, 3. julij, 18.30–20.15 (1. skupina), 20.30–22.15 (2. skupina), Vodnikova domačija)

Gledališko predstavo *Ljubljanski vodnik našel Vodnika* si bomo ogledali na Vodnikovi domačiji, v rojstni hiši avtorja prve slovenske slovnice, pesnika, duhovnika in publicista Valentina Vodnika (1758–1819), ene osrednjih osebnosti tedanjega slovenskega kulturnega življenja. Pred predstavo si bomo ogledali dve stalni zbirki, posvečeni slovenski pisani besedi ter Vodnikovemu življenju in delu.

Valentin Vodnik je bil prvi pesnik, ki so mu Slovenci postavili spomenik. France Prešeren je o njem napisal puščico, v kateri ga imenuje preoblečen menišič, kot je o njem podcenjevalno govoril Jernej Kopitar. In da je rad pel in še rajši pil, kar je bilo verjetno res takrat, ko ga je Prešeren srečeval v Ljubljani v zadnjih letih njegovega življenja in ko je po koncu Ilirskih provinc padel v nemilost pri avstrijski oblasti in bil prisilno upokojen. A tisto, kar je najbolj ločilo Vodnika od romantičnega pogleda na svet, ki je po njegovi smrti zavladal na Slovenskem, je bilo to, da ni pisal zaradi svojih duševnih bolečin, ampak je skušal s pesmimi razveseljevati in razsvetljevati ljudi. Dvesto let po svoji smrti Valentin Vodnik trdi, da pisanje časopisa v jeziku, v katerem pred tem ni bilo napisanih še nobenih novic, ni bila nobena otročarija, ampak izjemen podvig ...

Andrej Rozman Roza je pesnik, dramatik, igralec in začetnik improvizacijskega gledališča in gledaliških tekmovanj v Sloveniji. Piše parodične in komične pesmi, pravljice in gledališke komedije za otroke in odrasle, predeluje klasična besedila za druge medije oziroma jih prestavlja v sodobnost. Leta 2003 je ustanovil Rozinteaater, najmanjše možno gledališče, junija 2009 pa versko skupnost Zaničnikov – vseh, ki verjamejo, da je v Sloveniji možna ničta stopnja davka na izdelke, ki širijo temelj slovenske države, slovenski jezik. Njegova dela najdemo v učbenikih in antologijah, je prejemnik Levstikove nagrade, Župančičeve nagrade, nagrade Prešernovega sklada za književnost, nagrade Večernica za mladinsko literaturo idr. *Alenka Tetičkovič* je slovenska gledališka, filmska in televizijska igralka. Leta 1995 je uspešno zaključila študij dramske igre in umetniške besede na AGRFT v Ljubljani. V začetku gledališke poti je bila redna sodelavka mariborske Drame in Mestnega gledališča Ptuj, danes pa je članica Lutkovnega gledališča Ljubljana. Slovenskemu občinstvu je najbolj prepoznavna po vlogi Franje v televizijski nadaljevalki *Naša mala klinika*. Leta 2007 je prejela Severjevo nagrado.

2016. **Igralca:** Andrej Rozman Roza in Alenka Tetičkovič, **režiser:** Andrej Rozman Roza, **glasba:** Mitja Vrhovnik Smrekar, **kostumograf:** Andrej Vrhovnik, **scenograf:** Marko A. Kovačič, **koreograf:** Sebastjan Starič.

<http://www.roza.si/>, <http://www.vodnikovadomacija.si/>, <https://www.visitljubljana.com/sl/obiskovalci/aktivnosti/kultura-in-umetnost/vodnikova-domacija-siska/>

Andrej Rozman Roza in Alenka Tetičkovič (foto: Nada Žgank, vir: <http://www.roza.si/>)

Obisk Ljubljanskega gradu (Četrtek, 4. julij, 15.20–17.30, stopnice pred FF)

Ljubljanski grad, ki organizira in izvaja kulturne, umetniške, turistične in druge prireditve, je srednjeveška arhitekturna znamenitost. Tu se prepletajo vsebine s področja ohranjanja kulturne dediščine in vrhunske sodobne umetnosti slovenskih in tujih avtorjev.

V okviru našega obiska si bomo ogledali grajske prostore in znamenitosti, med projekcijo v Virtualnem gradu bomo spoznali zgodovino Ljubljanskega gradu, z razglednega stolpa pa si bomo privoščili poznopopoludanski pogled na Ljubljano. Po koncu vodenega ogleda si bomo lahko samostojno ogledali še razstavi *Slovenska zgodovina* in *Mogočni varuhi preteklosti – Gradovi na Slovenskem*.

<https://www.ljubljanskigrad.si/>

Ljubljanski grad in staro mestno jedro (vir: <https://www.ljubljanskigrad.si/>)

Glasbeni večer z DJ-jem in karaokami (Petek, 5. julij, 20.00–24.00, Sputnik)

Razmišljate, da bi se preizkusili v karaokah? Poletno druženje na seminarju je idealna priložnost, da se opogumite in mednarodni publiki pokažete svoje pevske sposobnosti. Večer bo usmerjal izkušeni DJ, ki bo ob morebitnem pomanjkanju našega pevskega poguma vrtel glasbene uspešnice iz različnih glasbenih obdobij in žanrov.

<http://www.karaoke.si/>

Celodnevna strokovna ekskurzija v Žiče in na Ptuj (Sobota, 6. julij, 8.00–22.30, DDIC)

Iz Ljubljane se bomo po štajerski avtocesti odpeljali proti severovzhodnemu delu Slovenije. Najprej se bomo ustavili v Žičah, kjer si bomo ogledali **Žičko kartuzijo**, nekdanji samostan kartuzijanskega verskega reda. Kartuzija je nastala okoli leta 1160 in je devetnajsti samostan tega reda, najstarejša kartuzija v Srednji Evropi in prva kartuzija izven matičnega romanskega območja v Franciji in Italiji. Redovno življenje je zamrlo, ko je leta 1782 takratni cesar Jožef II. z dekretom ukinil delovanje Žičke kartuzije. Po letu 1827 so začele stavbe propadati, zadnje desetletje pa se življenje v Žičko kartuzijo ponovno vrača. Danes kartuzija velja za turistično zanimivost in edinstven kulturno-zgodovinski spomenik, ki ga letno obišče okrog 20.000 obiskovalcev. Ob 850-letnici ustanovitve je bila Žička kartuzija leta 2015 razglašena za kulturni spomenik državnega pomena.

Žička kartuzija (vir: https://sl.wikipedia.org/wiki/Žička_kartuzija)

Med vodenim ogledom si bomo ogledali štiri stalne razstave o zgodovini kartuzije in zeliščno lekarno, pod oboki Žičke kartuzije nam bo mojster lončarjenja Rok Komel prikazal svojo obrt, sprehodili se bomo po urejenih zeliščnih vrtovih in obiskali potomko najstarejše trte na svetu. V Žički kartuziji deluje tudi najstarejša še delujoča gostilna na Slovenskem iz leta 1467. Preden bomo pot nadaljevali proti Ptuj, si bomo privoščili še degustacijo zeliščnih napitkov in namazov.

Zeliščna lekarna v Žički kartuziji (foto: Tomo Jeseničnik, vir: <http://www.destinacija-roglja.si/cerkve/zicka-kartuzija>)

Lončarski atelje v Žički kartuziji (vir: <http://www.destinacija-roglja.si/cerkve/zicka-kartuzija>)

Ptujski grad (vir: <https://pmpo.si/zbirke-in-razstave/stalne-zbirke/>)

označimo za tisto območje v severovzhodni Sloveniji, ki vzbuja pozornost zaradi števila in raznovrstnosti tradicionalnih pustnih mask. V zbirki so na ogled orači, rusa, medved, baba nosi deda, haloški Jürek, ploharij, kopanja, picek, kura, vile, dornavski cigani, kopjaš, koranti in hudič. Najbolj priljubljen in množičen tradicionalen lik je korant ali kurent. Njegov izvor še ni pojasnjen, obstaja pa nekaj domnev, povezanih z ilirsko-keltskim izročilom, z mitskimi spremljevalci boginje Kibele v pozni antiki, s predniki Slovencev, z naseljevanjem Uskokov v 16. stoletju ipd. Po starem verovanju naj bi bil korant demon, ki je preganjal zimo in vabil v deželo pomlad.

Na Ptuj bomo najprej obiskali **Ptujski grad**, kjer si bomo ogledali več muzejskih zbirk. Zbirka glasbil je najštevilčnejša v Sloveniji in šteje okoli 300 glasbil za igranje umetne in ljudske glasbe. Posebno omembo zasluži rimska dvojna piščal iz 2. ali 3. stoletja, ki je redkost svetovnega pomena. Na ogled bosta tudi zbirka orožja, ki obsega več kot 500 kosov različnih vrst hladnega, strelnega, lovskega in športnega orožja ter zaščitne opreme od 15. do 20. stoletja, ter zbirka fevdalne stanovanjske kulture iz časa od 16. do 20. stoletja. Ptujsko in Dravsko polje, Haloze in Slovenske gorice lahko

Kurent na Ptujskem gradu (vir: <https://pmpo.si/zbirke-in-razstave/stalne-zbirke/>)

Po **kosilu** v gostilni Pri Tonetu se bomo odpravili na **vodeni ogled Ptuja**. Sprehod po starem mestnem jedru nas bo popeljal mimo rimskih spomenikov do prečudovitih pročelij srednjeveških stavb. Tlakovane ulice in trgi vodijo do enega najbolj veličastnih gradov v Sloveniji, od koder se pogled razprostira na mozaik opečnatih streh srednjeveških stavb, samostanov in cerkva. Območje današnjega Ptuja je bilo poseljeno že v pozni kameni dobi (eneolitiku), v pozni železni dobi so ga naselili Kelti, v antiki pa se je iz vojaškega tabora v prvem stoletju razvila rimska utrdba Poetovio, ki je bila v tretjem stoletju najpomembnejše in največje rimsko mesto na Slovenskem. Mesto je imelo 10.000 oz. z okolico 30.000 prebivalcev, s čimer je bilo celo večje od Londona s 15.000 in Dunaja z okoli 20.000 prebivalci. Danes je Ptuj gospodarski, kulturni, šolski, zdravstveni in upravni center Spodnjega Podravja, poznan pa je tudi po kurentovanju, tj. vsakoletnem tekmovanju pustnih mask iz različnih krajev; domača pustna maska kurent je svetovno znana posebnost.

Ptuj (vir: <https://sl.wikipedia.org/wiki/Ptuj>)

Naša zadnja postaja bo **Termalni park v Termah Ptuj** (ne pozabite na kopalke in brisačo!), kjer bomo pozno popoldne lahko preživeli v bazenih, na raznovrstnih toboganih, na soncu ali v senci. V času našega obiska bo v Termah Ptuj potekala celodnevna študentska zabava s številnimi športnimi igrami in koncerti, kjer se bomo lahko spoznali s študenti iz vse Slovenije. Če vas termalna voda in študentska zabava ne bosta mikali, se boste lahko odpravili na samostojno raziskovanje skritih koticov enega najstarejših slovenskih mest. V Ljubljano se bomo vrnil v poznih večernih urah.

Program ekskurzije:

8.00	ODHOD IZ LJUBLJANE
9.30–12.00	OGLED ŽIČKE KARTUZIJE
13.00–14.15	OGLED PTUJSKEGA GRADU
14.30–16.00	KOSILO NA PTUJU
16.00–17.00	VODENI OGLED PTUJA
17.15–19.45	KOPANJE V TERMAH PTUJ / SAMOSTOJNO RAZISKOVANJE PTUJA
20.00	ODHOD S PTUJA
do 22.30	PREDVIDEN POVRATEK V LJUBLJANO

Termalni Park v Termah Ptuj (vir: <https://www.itinari.com/location/terme-ptuj-slovenia>)

https://sl.wikipedia.org/wiki/Žička_kartuzija, <http://www.destinacija-roglja.si/cerkve/zicka-kartuzija>, <https://pmpo.si/zbirke-in-razstave/stalne-zbirke/>, <https://www.ptuj.info/sl/>, <https://sl.wikipedia.org/wiki/Ptuj>, <https://www.sava-hotels-resorts.com/si/terme-ptuj/termalni-park>, <https://www.itinari.com/location/terme-ptuj-slovenia>

Ogled slovenskega filma *Gajin svet* (Ponedeljek, 8. julij, 17.00–18.30, Kinodvor)

Enajstletna Gaja je kot Pika Nogavička sodobnega časa – pogumna, neposredna, odločna, iskrena in srčna deklica, ki stvari rada vzame v svoje roke in se ne ustraši nobenih ovir. Živi z očetom Petrom in starejšo sestro Teo, saj se mama Nina pridruži organizaciji Zdravniki brez meja v Liberiji. Ker so v družini tako rekoč čez noč ostali samo trije člani, se skušajo znova postaviti na noge in ujeti ritem vsakdanjega življenja. Gaja vadi saksofon in se zelo dobro razume s svojo učiteljico saksofona Emo, rada se druži s svojim najboljšim prijateljem Maticem, ki je sicer računalniški genij, a je hkrati tudi večna žrtev svojih močnejših sošolcev. Gaje seveda nič ne ustavi, da mu ne bi stala ob strani na vsakem koraku. Skupaj med drugim izpilita tudi načrt, kako rešiti sestro Teo in njeno prijateljico Dašo, ki sta zaradi svojih naivnih najstniških glav zabredli v svet spletnih nevarnosti.

Film *Gajin svet* opozarja na težave, s katerimi se v sodobnem svetu srečujejo tako otroci kot tudi njihovi starši, saj obravnava zagate, ki so del našega vsakdana: ločitev staršev, odtujenost v družini ter nevarnosti svetovnega spleta in družbenih omrežij.

2018. **Režija:** Peter Bratuša; **scenarij:** Peter Bratuša, Špela Levičnik Oblak; **igralci:** Tara Milharčič, Anže Gorenc, Ajda Smrekar, Gitica Jakopin, Neža Smolinsky, Sebastian Cavazza, Jana Zupančič, Lotos Vincenc Šparovec idr. 89 minut. Film bo predvajan z angleškimi podnapisi.

<https://gajinsvet.si/>, <https://www.facebook.com/GajinSvet/>

Pohod na Šmarno goro (Torek, 9. julij, 17.00–21.30, stopnice pred FF)

Šmarna gora je hrib na severu Ljubljane. Ima dva vrhova: nižjo Šmarno goro (669 m) in višjo Grmado (676 m). Zaradi lege in razgleda je postala priljubljen izletniški cilj. Z gore se ob lepem vremenu vidijo Triglav, Stol in koroški Obir, v južni smeri se vidijo Krim, Snežnik in Trdinov vrh na Gorjancih. Na vrhu je cerkev, protiturško obzidje in seveda kmečka gostilna. Prvič se Šmarna gora omenja v 14. stoletju, dolga stoletja je bila romarska cerkev, pesem o teh romanjih pa je napisal celo France Prešeren. Na Šmarni gori je tudi spomenik duhovniku Jakobu Aljažu, ki je imel na prelomu iz 19. v 20. stoletje velike zasluge za razvoj slovenskega planinstva (mdr. je simbolično odkupil vrh Triglava).

Zbrali se bomo pred Filozofsko fakulteto, se z mestnim avtobusom peljali do vznožja Šmarne gore in se nato peš odpravili na enourni pohod do vrha. Ne pozabite se ustrezno (športno) obuti in obleči ter s sabo vzeti vodo in ob slabši vremenski napovedi zložljiv dežnik ali pelerino. Na Šmarni gori se bomo posladkali z »miškami« v Gostilni Ledinek in si ogledali katero od priložnostnih razstav v galeriji. Pred Filozofsko fakulteto se bomo vrnili okrog 21.30.

<https://www.smarnagora.com/>, https://sl.wikipedia.org/wiki/Šmarna_gora

Gajin svet (vir: <https://www.facebook.com/GajinSvet/>)

Šmarna gora (vir: <https://www.smarnagora.com/>)

Popoldanska strokovna ekskurzija v Celje (Sreda, 10. julij, 15.30–22.30, stopnice pred FF)

V okviru popoldanske ekskurzije se bomo po avtocesti Ljubljana–Maribor odpravili v **Celje**, tretje največje slovensko mesto, ki leži ob sotočju rek Savinje in Voglajne v Spodnji Savinjski dolini ter je staro več kot dva tisoč let. Takoj od odcepa za center mesta bomo videli vsem dobro znano predmestje večine sodobnih mest – predstavništva in skladišča podjetij, trgovske centre, športne dvorane, zabaviščne centre s kinodvoranami itn. Cestne povezave z Ljubljano in Mariborom, nekdanj pa tudi z avstrijskim Gradcem, so pomembno pomagale Celju, da se je stalno gospodarsko razvijalo in ohranjalo kot gospodarsko središče tega dela Slovenije.

V Celju si bomo ogledali stari del mesta ob Savinji in z ogledi razstav ter s sprehodom po mestu spoznali Celje v več obdobjih. V okviru ogleda razstave **Celeia – mesto pod mestom** si bomo v kleti Knežjega dvora ogledali ostanke rimske Celeie, srednjeveško Celje, povezano z vladavino Celjskih knezov, pa nam bo približala razstava **Grofje Celjski**. Plemiška rodbina grofov Celjskih je svoj bleščeč vzpon začela s prihodom v Celje leta 1333 in ga končala leta 1456, ko je bil umorjen zadnji knez Celjski, Ulrik II. Grofje so Slovincem pustili bogato kulturno dediščino in se trajno zapisali v slovenski zgodovinski spomin. V osrednji dvorani Stare grofije si bomo ogledali poslikani **Celjski strop**, ki je osamljen primer profanega slikarstva na prehodu iz renesanse v zgodnji barok, **vodeni ogled mesta** pa bo potekal s poudarkom na letu 1919 oz. prvi polovici 20. stoletja.

Dan bomo zaključili z **večerjo** v Hotelu Celeia, v Ljubljano pa se bomo vrnili v poznih večernih urah.

<https://www.pokmuz-ce.si/sl/>, <http://www.celeia.info/>, <https://sl.wikipedia.org/wiki/Celje>

Celje (vir: <https://sl.wikipedia.org/wiki/Celje>)

Celeia – mesto pod mestom (vir: <https://www.pokmuz-ce.si/sl/>)

Grofje Celjski (vir: <https://www.pokmuz-ce.si/sl/>)

Družabno-plesni večer s Folklorno skupino Tine Rožanc

(Petek, 12. julij, 20.00–21.00, DDIC, stavba A)

Plesno izročilo Slovencev so oblikovale burne zgodovinske okoliščine in je po svojih koreografskih značilnostih razmeroma enotno, saj je novejšega izvora in se je v 18. ter 19. stoletju na Slovensko razširilo iz sosednjih nemško govorečih držav. Slovenci so nedvomno imeli svoje plesne, toda ko so jih iz neznanih vzrokov izgubili, jih niso ustvarjali na novo, ampak so segli po tujih in jih prilagodili svojemu čutenju in značaju. Od prvotnega izročila so se ohranili le še ostanki. Starejša plast gibne kulture se je deloma ohranila le še v obrobni območjih (Rezija, Bela Krajina, Prekmurje, Koroška).

Na Slovenskem so večinoma plesali na svatbah in v pustnih dneh, ob raznih ljudskih in cerkvenih praznikih ter po končanem skupnem delu. Danes je plesno izročilo Slovencev skoraj pozabljeno.

V nekoliko prilagojeni obliki ga ohranjajo predvsem folklorne skupine. Folklorna skupina Tine Rožanc je

ena najstarejših in največjih folklornih skupin v Sloveniji.

Ustanovljena je bila leta 1949 in se je v času svojega nastanka ter kasneje v nekdanji Jugoslaviji predstavljala z nekoliko drugačnim repertoarjem kot danes.

Po osamosvojitvi Slovenije se je repertoar skupine prenovil in se omejil zgolj na slovensko ljudsko izročilo. Skupina danes predstavlja plesne in pesmi iz različnih slovenskih pokrajin, na družabno-plesnem večeru pa se bomo ob spremljavi žive glasbe naučili nekaj preprostih plesov, in tudi če še niste nikoli plesali, se boste gotovo zabavali.

<https://rozanc.si/>

Folklorna skupina Tine Rožanc (vir: <https://rozanc.si/>)